

Vraag 1

Ligt uw voorkeur bij:

- a) het noodzakelijkheids criterium als open norm met veel flexibiliteit, waarbij het privévoordeel van noodzakelijke voorzieningen buiten het loonbegrip blijft; of
- b) aanpassingen binnen bestaande kaders van de werkkostenregeling, met minder flexibiliteit, maar meer zekerheid door middel van detailregelingen.

Mijn voorkeur gaat uit naar optie a. Met de werkkostenregeling (WKR) worden de huidige 29 regels voor vergoedingen en verstrekkingen vervangen door één systeem. Met name als gevolg van het werkplekcriterium, zijn er inmiddels minstens evenveel uitzonderingen ontstaan. De door de Rijksoverheid beloofde administratieve lastenverlichting ([link](#)) wordt op deze manier niet bereikt.

Vraag 2

In hoeverre wordt uw voorkeur bepaald door de daarmee samenhangende administratieve lasten?

Deze voorkeur wordt voor een groot deel bepaald door de administratieve lasten die onder meer samenhangen met de bewijslast dat (bijvoorbeeld) een iPad van de zaak meer dan 90% zakelijk wordt gebruikt. Verder ben ik van mening dat het werkplekcriterium, mede als gevolg van het steeds meer vervagen van de grens tussen werk en privé, nu (en zeker in de toekomst) minder houdbaar is.

Vraag 3

In hoeverre bent u bereid een verlaging van het percentage van de vrije ruimte te accepteren in ruil voor een door u gewenste verbetering?

Wat mij betreft zou het percentage van de vrije ruimte in ruil voor de gewenste verbetering vastgesteld kunnen worden op 1,5%. De (eerder) voorgenomen stijging van het forfait naar 1,6% of 2,1% kan dan vervallen.

Vraag 4

Beschrijf de voor u wenselijke methode van vaststellen van verschuldigde eindheffing bij overschrijding van de vrije ruimte. Ook kunt u beschrijven de situatie waarin de voorschotmethode per tijdvak onmisbaar is.

De volloophmethode, met name omdat deze methode voorziet in pieken in de werkkosten (zoals in de maand december als er bij veel organisaties kerstpakketten worden verstrekt).